

Две изјаве које су пре неколико дана истовремено зазвучале на два различита краја Европе, то јест у Литванији и Црној Гори, и то из уста челних људи тих држава, које су или већ чланице Европске уније или тек покушавају свим силама да то постану, најбоље показују у ком правцу по свему судећи треба да се одвија и тражена промена српске свести. Другим речима, чини се да је постало јасније шта се заправо очекује од Србије у процесу европеизације, а то је изгледа њено мазохистичко признање да је земља са наводном терористичком традицијом, исто као и данашња Русија.

Наиме, ако код некога још постоје магловите претпоставке шта се заправо подразумева под „хармонизацијом са спољном политиком Брисела“ која би требало да тече упоредо са народним преумљавањем, онда је у том смислу вероватно најбоље да погледа конкретне примере са европског севера и југа, јер су обе наведене земље на позив Брисела сложено увеле санкције Русији, а затим отишле и корак даље, пошто је свака од њих оптужила своје суседе, Русе или њима блиске Србе, ни мање ни више него за тероризам. Некадашњи или садашњи, свеједно. Али матрица је увек иста, и она се изражава паролом – „Ко није безусловно са нама, тај је против нас.“

Дакле, прво је црногорски премијер Мило Ђукановић у говору поводом стогодишњице почетка Првог светског рата са лакоћом прекројио историју, изневши свој став да је Гаврило Принцип био терориста, а ондашња Србија агресор, из чега провејава његово уверење да се суштински није променила ни данас, већ због саме чињенице што се још увек није покајала и слави Принципа као хероја, да би затим такорећи у истом дану председница Литваније Грибаускајте, говорећи о свом суседу поновила те исте речи, с обзиром да је назвала савремену Русију терористичком државом и агресором, те позвала читаву Европу да се мобилише и пружи јој отпор у политичком и војном смислу путем подршке Украјини, за коју је рекла да се данас „бори за мир у целој Европи, за све нас“, те дословно казала следеће: „Ако не зауставимо терористичку државу која врши агресију, онда се агресија може проширити и даље на Европу», закључила је председница Литваније, нескривено се стављајући у позицију портпарола свих Европљана.

Према томе, када поново са западне стране света Београду буде упућено очекивање да Срби промене свест и начин размишљања, онда то очигледно неће значити само захтев да се према Русији уведу економске санкције на велику сопствену штету, него и да се на најбољег пријатеља убудуће гледа као на тобожњег терористу коме се треба одупрети у политичком и војном смислу, или ће и сами бити проглашени таквима.

И напослетку, с обзиром да нико из Брисела није нашао за сходно да оповргне бизарну тезу да су Гаврило Принцип и руска држава припадници терористичке дружине, онда се стиче утисак да ће Србија, поред свих других небројених услова, ради уласка у Европску унију морати и да избаци Видовдан из календара, који је те 1914. године, терористички покварено, намерно освануо баш на дан доласка Франца Фердинанда у Сарајево.

(Ратко Паић – Глас Русије)